

KYSYMYS YHTENÄISYYDESTÄ

Kostroman työläisten edustajan Shagovin kirje „Pravdaan” (№ 22—226) osoitti erittäin selvästi, millä ehdoilla työläiset katsovat mahdolliseksi toteuttaa sosialidemokraattien yhtenäisyyden. Monien muiden työväenkuurian edustajain kirjeet („Pravda”, n:ot 21—28) ovat vahvistaneet tuon mielipiteen. Työläisten itsensä on „alhaalta käsin” toteutettava yhtenäisyys. Likvidaattorien ei pidä taistella maanalaista toimintaa vastaan, vaan heidän on itsensä oltava siinä mukana.

On ihmeteltävää, että noin selvän ja suoran kysymyksenasettelun jälkeen löydämme „Lutshin” 27. numerosta (113) Trotskin vanhoja ja koreita, mutta aivan sisällöttömiä fraaseja. Ei sanaakaan kysymyksen *olemuksesta!* Ei pienintäkään yritystä esittää *tarkkoja tosiasioita* ja eritellä niitä kaikinpuolisesti! Ei vihjaustakaan *reaalisista* yhtenäisyyden *ehdoista!* Pelkkiä huudahduksia, koreita sanoja, pöyhkeitä tempauksia vastustajia vastaan, jotka kirjoittaja jättää mainitsematta, mahtipontisen tärkeitä vakuutteluja — siinä Trotskin koko pakaasi.

Tämä ei kelpaa, herrat. Te puhutte „työläisille” *kuin lapsille*, milloin pelotellen heitä tavattoman kauheilla sanoilla („kerholaisuuden kahleet”, „pöyristyttävää polemiikka”, „feodaalis-maajorjuudellinen kausi puolueemme historiassa”), milloin „suostutellen” heitä niin kuin suostutellaan pikku lapsia, ei vakuuttamalla eikä selittämällä asiaa.

Työläiset eivät anna pelotella eivätkä suostutella itseään. He *itse* vertailevat „Lutshia” ja „Pravdaa” toisiinsa, lukevat esim. pääkirjoituksen „Lutshin” 101. numerosta („Työ-

läisjoukot ja maanalainen toiminta”) ja yksinkertaisesti viittaavat kintaalla Trotskin julistelulle.

„Näennäisesti periaatteellisen kysymyksen maanalaisesta toiminnasta sosialidemokratian kaikki osat ratkaisevat käytännössä aivan samalla tavalla”... kirjoittaa Trotski kursiivilla. Pietarin työläiset tietävät kokemuksesta, ettei asia ole niin. Venäjän kaikkien kolkkien työläiset — jos he lukevat „Lutshista” mainitun pääkirjoituksen — huomavat heti, ettei Trotski puhu totta.

„On naurettavaa ja typerää väittää”, kirjoittaa hän, „että muka „Lutshin” ja „Pravdan” poliittisten tendenssien välillä on olemassa sovittamaton ristiriita”. Saatte uskoa, hyvä kirjoittaja, etteivät työläiset pelästy enempää sanaa „typerä” kuin sanaa „naurettavakaan”, vaan he pyytävät teitä puhumaan kanssaan *niinkuin* puhutaan *aikuisten kanssa, asiallisesti*: osoittakaa nuo tendenssit! todistakaa „Lutshin” 101. numeron pääkirjoituksen olevan „sopusoinnussa” sosialidemokratian kanssa!

Ei. Fraaseilla, „sovitteluhenkisilläkään”, mitä imelimilläkään fraaseilla, ei työläisiä tyydytetä.

„Historialliset puolueryhmämme, bolshevismi ja menshevismi”, kirjoittaa Trotski, „ovat alkujaan puhtaasti intelligenssiluontoisia muodostumia”.

Tuo on liberaalisen lorun toistelemista. Itse asiassa koko Venäjän tosiolot ovat asettaneet työläisten ratkaistavaksi kysymyksen suhteesta liberaaleihin ja talonpoikaistoon. Vaikkei mitään intelligenssiä olisi ollut olemassakaan, *eivät* työläiset *olisi voineet* sivuuttaa tätä kysymystä: onko kuljettava liberaalien *mukana* vaiko *vastoin* liberaalien tahtoa johdettava talonpoikia.

Tuo erimielisyyksien perustan esittäminen „intelligenssin” aikaansaannokseksi *on edullista* liberaaleille. Mutta Trotski vain saattaa itsensä häpeään toistaessaan liberaalista satua.